

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.358 van 10 februari 2014
in de zaak A. 211.526/VII-39.025.**

In zake : Walter COUDER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rika Heijse
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 867
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid
2. het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
 INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waterloosesteenweg 612
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 31 januari 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het koninklijk besluit van 15 januari 2014 houdende ontslag van ambtswege van een attaché geneesheer-inspecteur bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (hierna : RIZIV) waarbij Walter Couder wordt ontslagen uit zijn ambt bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 februari 2014.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rika Heijse, die verschijnt voor verzoeker, en advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De bestreden beslissing luidt als volgt :

"Overwegende dat art. 12 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 bepaalt dat de rijksambtenaar geen, op welke wijze ook, bezoldigde activiteit mag uitoefenen buiten zijn ambt, dan nadat hij een machtiging tot cumulatie bekomen heeft;

Overwegende dat art. 9, § 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 bepaalt dat de rijksambtenaar zich niet plaatst en zich niet laat plaatsen in een toestand van belangenconflicten;

Overwegende dat de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 bepaalden dat de personeelsleden van het RIZIV geen beroepsactiviteiten mogen cumuleren, behalve onder de voorwaarden voorzien in artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982;

Overwegende dat art. 19 van de omzendbrief nr. 573 van 17 augustus 2007 stelt dat de ambtenaren slechts andere bezoldigde activiteiten kunnen uitvoeren mits een cumulmachtiging;

Overwegende dat art. 1 van het koninklijk besluit van 19 november 1999 bepaalt dat de personeelsleden van het RIZIV die een ambt uitoefenen waarvoor het diploma van doctor in de genees- heel- en verloskunde vereist is, een toelage wordt toegekend, ter compensatie van het verbod tot uitoefening van enige andere medische praktijk;

Overwegende dat uit de stukken van het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter van juli 1999 tot juli 2008 een bezoldigde activiteit als controlegeneesheer bij de vzw medische controle 'SECUREX' heeft uitgeoefend (nr. 462.522.922);

Overwegende dat uit de verklaring van SECUREX blijkt dat de heer COUDER Walter gedurende die periode een totale vergoeding van 181.339,19 EUR ontvangen heeft;

Overwegende dat uit het tuchtdossier eveneens blijkt dat de heer COUDER Walter echter nooit een cumulaanvraag tot zijn oversten gericht heeft en hiertoe ook nooit een toelating gekregen heeft;

Overwegende dat de heer COUDER Walter gedurende deze hele periode dan ook een maandelijkse toelage ter compensatie van het verbod tot uitoefening van enige andere medische praktijk genoot;

Overwegende dat het totale bedrag van de maandelijkse toelagen ter compensatie van het verbod tot uitoefening van enige andere medische praktijk dat de heer COUDER Walter gedurende de periode van juli 1999 tot juli 2008 mocht ontvangen, oploopt tot 179.422,01 EUR;

Gelet op de oproeping tot verhoor van de heer COUDER Walter door zijn hiërarchische meerdere d.d. 13 januari 2010;

Gelet op het verzoek tot uitstel van de raadsman van de heer COUDER Walter d.d. 15 januari 2010;

Gelet op de beslissing d.d. 21 januari 2010 waarbij het verhoor van de heer COUDER Walter wordt uitgesteld naar 17 februari 2010;

Gelet op het verhoor van de heer COUDER Walter door mevrouw VAN ROSSEN Anne-Marie d.d. 17 februari 2010;

Gelet op het verslag van het verhoor dat op 25 februari 2010 aan de heer COUDER Walter wordt meegedeeld;

Gelet op de opmerkingen van de heer COUDER Walter op het verslag van verhoor, zoals overgemaakt per schrijven d.d. 3 maart 2010;

Gelet op het voorlopig voorstel van tuchtstraf van mevrouw VAN ROSSEN Anne-Marie d.d. 8 maart 2010, waarbij het ontslag van ambtswege aan de directieraad wordt voorgesteld;

Gelet op de oproeping van de heer COUDER Walter voor verhoor door de heer DE COCK Johan, voorzitter van de directieraad van het RIZIV d.d. 10 maart 2010;

Gelet op het verzoek tot inzage van het tuchtrechtelijk dossier van de heer COUDER Walter d.d. 18 maart 2010;

Gelet op de inzage van het tuchtrechtelijk dossier van de heer COUDER Walter d.d. 1 april 2010;

Gelet op het definitief voorstel van de directieraad van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering van 29 april 2010 om met toepassing van artikel 79, §3 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel aan de heer COUDER Walter de tuchtstraf van ontslag van ambtswege op te leggen;

Gelet op het beroep ingesteld bij de bevoegde raad van beroep door de heer COUDER Walter met aangetekend schrijven van 10 mei 2010;

Gelet op de verweernota van de heer COUDER Walter neergelegd op de hoorzitting van de raad van beroep van 9 december 2013;

Gelet op de hoorzitting van de raad van beroep voor het geheel van de openbare instellingen van sociale zekerheid van 9 december 2013;

Gelet op het advies van de raad van beroep voor het geheel van de openbare instellingen van sociale zekerheid van 6 januari 2014;

Overwegende dat de raad van beroep voor het geheel van de openbare instellingen van sociale zekerheid het volgende adviseert:

'Art 81 § 5 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel bepaalt dat de tuchtvordering alleen betrekking mag hebben op feiten die zich hebben voorgedaan of vastgesteld binnen een termijn van zes maanden voorafgaand aan de datum waarop de vordering wordt ingesteld.

De Raad stelt vast dat de heer Administrateur-generaal van het RIZIV met de brief van 15 oktober 2007 uitgaande van Securex werd ingelicht over het gegeven dat er binnen het RIZIV inlichtingen voorhanden waren waaruit bleek dat Dr. Walter Couder een activiteit uitoefende of had uitgeoefend voor rekening van Securex tijdens de periode van zijn aanstelling als ambtenaar. Hoewel Securex zich ter beschikking hield voor verdere inlichtingen, werd door het RIZIV kennelijk geen onderzoek ingesteld naar aanleiding van dit schrijven van 15 oktober 2007. Uit het PV nr. 002714/2008 van 7 november 2008 van het verhoor van de Administrateur-generaal door de politiediensten blijkt dat de inhoud van de bewuste brief van 15 oktober 2007 van Securex nochtans binnen het RIZIV werd besproken, minstens met de heer Dr. Vranckx. (...)

De Raad oordeelt dat derhalve art. 81 § 5 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel niet werd nageleefd en de tuchtvordering bijgevolg is vervallen wegens verjaring.

De Raad van Beroep ingesteld voor het geheel der Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid heeft bij geheime stemming vastgesteld dat:

'alle elementen van het dossier en de debatten in acht genomen, er grond bestaat om het definitief voorstel van tuchtstraf 'het ontslag van ambtswege' te hervormen - meerderheid van 8 stemmen tegen 1- wegens schending van art. 81§5 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel'

OM DEZE REDENEN,

Brengt de Raad van Beroep voor het geheel der Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid het advies uit dat het ingestelde beroep ontvankelijk is en gegrond.'

Overwegende dat het advies van de raad van beroep niet gevolgd kan worden;

Overwegende dat de verjaringstermijn pas kan ingaan op het ogenblik dat de feiten zich hebben voorgedaan of zijn vastgesteld en dat een tuchtprocedure niet lichtzinnig opgestart mag worden, louter op basis van geruchten, speculaties of onzekere gegevens;

Overwegende dat de brief van 15 oktober 2007 van Securex aan de administrateur-generaal van het RIZIV niet tot gevolg kan hebben dat de tuchtfeiten als vaststaande feiten beschouwd kunnen worden in de zin van artikel 81 §5 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937;

Overwegende dat uit de brief van 15 oktober 2007 van Securex aan de administrateur-generaal integendeel opgemaakt kan worden dat de bewering van mevrouw MERVEILLE Maryse in haar verzoek tot informatie d.d. 21 september 2007 als zou de heer COUDER Walter controles uitvoeren voor Securex, als onwaar, minstens niet pertinent afgedaan moet worden;

Overwegende dat Securex in de brief van 15 oktober 2007 stelt dat de heer COUDER Walter geen werknemer is in de zin van de wet van 27 juni 1969 maar een ambtenaar;

Overwegende dat Securex enkel werknemers onderworpen aan de wet van 27 juni 1969 en in geen geval een ambtenaar kan tewerkstellen;

Overwegende dat het antwoord van Securex d.d. 15 oktober 2007 dan ook impliceert dat de heer COUDER Walter niet tewerkgesteld werd door Securex;

Overwegende dat in het licht van artikel 81 § 5 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 bovendien enkel nagegaan moet worden of de overheid binnen een termijn van zes maanden na het zich voordoen of het vastgesteld zijn van de tuchtfeiten de tuchtvordering heeft ingeleid;

Overwegende dat het voeren van een onderzoek zich hoe dan ook niet opdrong omdat de brief van Securex als een negatief antwoord op de beweringen van mevrouw MERVEILLE Maryse beschouwd kon worden;

Overwegende dat de administrateur-generaal dan ook geen verdere inlichtingen diende te vragen;

Overwegende dat uit het PV nr. 002714/2008 van 7 november 2008 van het verhoor van de administrateur-generaal blijkt dat de brief van 15 oktober 2007 besproken werd maar enkel omtrent de omstandigheid dat het initiatief van mevrouw MERVEILLE Maryse een deontologische fout inhield;

Overwegende dat dan ook besloten moet worden dat de verjaringstermijn niet is ingegaan op 15 oktober 2007, nu de tuchtfeiten op dat ogenblik nog niet vaststaand waren;

Overwegende dat de heer COUDER Walter ook andere bezwaren heeft opgeroepen voor de raad van beroep, die door de raad van beroep evenwel niet onderzocht werden, zodat het gepast voorkomt deze bezwaren alsnog te onderzoeken;

Overwegende dat de heer COUDER Walter in zijn verweernota voor de raad van beroep voorbehoud gemaakt heeft omtrent de regelmatigheid van de tuchtprocedure, omdat hij meent dat het ter zijner beschikking gestelde tuchtdossier niet volledig was;

Overwegende dat de heer COUDER Walter aanvoerde dat een document waaruit het tijdstip van inzage van het dossier bij het parket te Brussel, de aanwijzing van mevrouw VAN ROSSEN Anne-Marie als de bevoegde hiërarchische meerdere om het tuchtonderzoek te voeren, de notulen van de

beraadslagingen van de directieraad betreffende zijn tuchtdossier en de akte van beroep van de heer COUDER Walter d.d. 8 mei 2010, ontbraken in het tuchtdossier;

Overwegende dat een tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid, in het licht van de rechten van verdediging, kennis moet kunnen nemen van een volledig tuchtdossier,

Overwegende dat de verschillende stukken waarvan de heer COUDER Walter meent dat zij in het tuchtdossier opgenomen moeten worden, geen betrekking hebben op de tuchtfeiten of de omstandigheden waarin die tuchtfeiten hebben plaatsgevonden en dan ook niet in het tuchtdossier opgenomen moeten worden;

Overwegende bovendien uit het tuchtrechtelijk dossier niet blijkt dat de rechten van verdediging van de heer COUDER Walter geschonden zouden zijn;

Overwegende dat uit de stukken van het dossier niet blijkt dat de heer COUDER Walter gevraagd zou hebben het tuchtdossier te vervolledigen;

Overwegende dat het bezwaar van de heer COUDER Walter, genomen uit de onvolledigheid van het tuchtdossier, niet weerhouden kan worden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter de verjaring van de tuchtvordering heeft aangevoerd omdat de heer DE LANDTSHEER Henri, voormalig diensthoofd van de heer COUDER Walter al sinds 1999 op de hoogte zou zijn geweest van de cumulactiviteiten van de heer COUDER Walter, omdat mevrouw ROELANDT Dominique sinds maart 2006 op de hoogte zou zijn geweest van de bijkomende activiteiten, omdat de heer VRANCKX Charles sinds 21 september 2007 op de hoogte zou zijn geweest, de heer DE COCK Johan sinds 15 oktober 2007 op de hoogte zou zijn geweest en de heer BAILLEUL Wim sinds oktober 2007 op de hoogte zou zijn geweest en de heer HEPP Bernard sinds 19 maart 2008 op de hoogte zou zijn geweest;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat de directieraad niet ernstig kan voorhouden dat er in de periode september - oktober 2007 slechts sprake zou zijn geweest van vermoedens;

Overwegende dat de verjaringstermijn pas begint te lopen wanneer de tuchtfeiten vaststaan en dat de overheid de tuchtprocedure niet lichtzinnig mag opstarten, op basis van geruchten of onzekere gegevens;

Overwegende bovendien dat de feiten moeten vaststaan in hoofde van de tuchtoverheid en niet in hoofde van andere personeelsleden;

Overwegende dat noch de heer DE LANDTSHEER Henri, noch mevrouw ROELANDT Dominique, noch de heer VRANCKX Charles, noch de heer BAILLEUL Wim de tuchtoversten van de heer COUDER Walter zijn of waren, zodat een eventuele kennis in hun hoofde de verjaringstermijn hoe dan ook niet had kunnen doen lopen;

Overwegende dat de heer DE COCK Johan, administrateur-generaal van het RIZIV, op 16 oktober 2007 een brief van Securex ontvangt, waarin wordt gesteld dat de heer COUDER Walter geen bezoldigd werknemer, onderworpen aan de wet van 27 juni 1969, maar wel een ambtenaar is;

Overwegende dat de heer DE COCK Johan na kennisname van deze brief en de erbij gevoegde brief van mevrouw MERVEILLE Maryse aan Securex, er redelijkerwijze kon van uitgaan dat eventuele geruchten ongegrond waren en

dat deze brief onwettig was daar mevrouw MERVEILLE Maryse niet bevoegd was om Securex aan te schrijven;

Overwegende dat de heer VRANCKX Charles op 19 maart 2008 een vertrouwelijke nota aan de heer DE COCK Johan overhandigt waarin hij stelt dat de heer COUDER Walter cumulativiteiten uitoefent;

Overwegende dat de heer DE COCK Johan redelijkerwijze geoordeeld heeft dat hij niet louter op basis van deze nota de heer COUDER Walter tuchtrechtelijk mocht vervolgen daar het slechts ging om een bewering van één hiërarchische meerdere behorende tot een andere taalrol;

Overwegende dat de heer DE COCK Johan terecht geoordeeld heeft dat dergelijk onderzoek aan het Parket toevertrouwd moest worden, gelet op de inhoud van de vertrouwelijke nota en het feit dat de cumulativiteiten plaatsvonden buiten het RIZIV;

Overwegende dat de heer DE COCK Johan dan ook terecht geoordeeld heeft dat de inschakeling van de politiediensten, die over gespecialiseerde onderzoeksmethoden beschikken, noodzakelijk was om de waarheid aan het licht te brengen;

Overwegende dat het parket in een brief d.d. 15 september 2009, ontvangen op 28 september 2009, toelating tot inzage van het strafdossier heeft gegeven aan de raadsman van het RIZIV en dat de raadsman van het RIZIV het strafdossier op 1 oktober 2009 heeft ingekeken;

Overwegende dat de verjaringstermijn begint te lopen op het ogenblik dat het parket de toelating tot inzage van het strafdossier verleend heeft, dit is bij brief d.d. 15 september 2009 ontvangen op 28 september 2009;

Overwegende dat het tuchtonderzoek werd ingeleid op 13 januari 2010 en dat de tuchtvordering bijgevolg niet verjaard was;

Overwegende dat het bezwaar van de heer COUDER Walter, genomen uit de verjaring van de tuchtvordering, niet weerhouden kan worden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter verder als bezwaar aanvoerde dat de tuchtvordering vervallen is wegens laattijdige mededeling van het definitief voorstel tot tuchtmaatregel;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat het definitief voorstel tot tuchtstraf op 1 april 2010 gedaan werd en de betekening ervan pas op 5 mei 2010 plaatsvond, zijnde buiten de termijn van dertig dagen voorzien in artikel 79 § 3 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937;

Overwegende dat artikel 79, § 3 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 bepaalt dat bij ontstentenis van de betekening van het definitieve voorstel binnen de dertig dagen, het directiecomité geachte wordt af te zien van de procedure voor de feiten die ten laste van de ambtenaar worden gelegd;

Overwegende dat nagegaan moet worden of de directieraad deze termijn heeft nageleefd;

Overwegende dat uit het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter op 1 april 2010 verhoord werd door de directieraad, dat de directieraad het definitief voorstel van tuchtstraf op 29 april 2010 genomen heeft en dat het definitief voorstel van tuchtstraf op 30 april 2010 per aangetekend schrijven aan de heer COUDER Walter betekend werd;

Overwegende dat uit het tuchtdossier blijkt dat de termijn van dertig dagen gevisieerd in artikel 79, § 3 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 werd nageleefd;

Overwegende dat het bezwaar van de heer COUDER Walter, genomen uit de laattijdige mededeling van het definitief voorstel tot tuchtmaatregel, niet weerhouden kan worden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter voor de raad van beroep stelde dat de redelijke termijn voor de behandeling van de tuchtvordering overschreden is;

Overwegende dat de tuchtoverheid de verplichting heeft om de zaak binnen een redelijke termijn te onderzoeken, een beslissing te nemen en deze beslissing aan de betrokkene te betekenen;

Overwegende dat de tuchtoverheid op 28 september 2009 de toelating tot inzage in het strafdossier ontving en op 1 oktober 2009 kennis nam van het strafdossier, dat de feiten aldus ten vroegste op 1 oktober 2009 vaststaan in hoofde van de tuchtoverheid;

Overwegende dat mevrouw VAN ROSSEN Anne-Marie reeds op 8 maart 2010 haar voorlopig voorstel van tuchtstraf heeft overgemaakt aan de directieraad; de directieraad op 29 april 2010 definitief heeft voorgesteld om de heer COUDER Walter de tuchtstraf van ontslag van ambtswege op te leggen en dat de directieraad deze beslissing op 30 april 2010 per aangetekend schrijven aan de heer COUDER Walter betekend heeft;

Overwegende dat de heer COUDER Walter op 8 mei 2010 beroep instelde tegen het definitief voorstel van tuchtstraf,

Overwegende dat de heer COUDER Walter aanvoert dat de redelijke termijn geschonden is door de lange behandelingstermijn voor de raad van beroep;

Overwegende dat de raad van beroep op het ogenblik dat de heer COUDER Walter beroep instelde toen het definitief voorstel van de directieraad evenwel nog niet was opgericht;

Overwegende dat de raad van beroep pas werkzaam werd na publicatie van het koninklijk besluit van 23 januari 2013 tot vaststelling van het presentiegeld van de voorzitters en plaatsvervangende voorzitters van de raad van beroep voor het geheel van de openbare instellingen van sociale zekerheid, alsook de vergoedingen wegens reis- en verblijfskosten en huidige zaak op de zitting van 9 december 2013 opgeroepen en behandeld heeft;

Overwegende dat de heer COUDER Walter tijdens de beroepsprocedure een uitvoerige verweernota heeft neergelegd;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat hij zich op de zitting van de Raad van beroep d.d. 9 december 2013 heeft laten bijstaan door een raadsman en zijn beroep mondeling heeft toegelicht;

Overwegende dat de raad van beroep rekening heeft gehouden met de bezwaren ter staving van het beroep van de heer COUDER Walter,

Overwegende dat uit het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter zijn rechten van verdediging tijdens de beroepsprocedure op nuttige wijze heeft uitgeoefend en dat deze gerespecteerd werden;

Overwegende bovendien dat, gelet op de ernst van de feiten, het nog steeds noodzakelijk is om de heer COUDER Walter een tuchtstraf op te leggen;

Overwegende dat het bezwaar van de heer COUDER Walter, genomen uit de schending van de redelijke termijn, niet weerhouden kan worden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter voorts onregelmatigheden van de procedure voor de directieraad heeft opgeworpen;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelde dat de directieraad onbevoegd was om de tuchtbeslissing van 29 april 2010 te nemen, daar deze beslissing genomen diende te worden door het Directiecomité;

Overwegende dat conform het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, de directieraad bevoegd is om deze beslissing te nemen;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat de directieraad op 1 april 2010 onregelmatig was samengesteld doordat er partijdige leden deelnamen aan de vergadering, dat er geen geheime stemming heeft plaats gevonden en dat er geen weergave van de uitslag van de stemming werd gegeven;

Overwegende dat uit onderzoek van het tuchtdossier blijkt dat de leden waarvan de heer COUDER Walter beweert dat zij partijdig geweest zouden zijn, geen deel uitmaakten van de directieraad op 1 april 2010;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat uit het tuchtdossier niet blijkt dat bij de beslissing van de directieraad op 1 april 2010 een geheime stemming heeft plaatsgevonden;

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat wel een geheime stemming heeft plaatsgevonden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat niet blijkt dat mevrouw VAN ROSSEN Anne-Marie werd aangewezen als bevoegde hiërarchische meerdere om het tuchtonderzoek te voeren;

Overwegende dat mevrouw VAN ROSSEN Anne-Marie aangewezen werd om een tuchtonderzoek te voeren, dit conform het ministerieel besluit van 12 september 2008 tot aanwijzing van de hiërarchische meerderen die bij het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering bevoegd zijn om een voorlopig voorstel tot tuchtstraf te doen;

Overwegende dat de heer COUDER Walter aanvoert dat het gevoerde onderzoek gebrekkig en eenzijdig was en enkel à charge gevoerd werd;

Overwegende dat de heer COUDER Walter verder bezwaar neemt uit het feit dat de tuchtonderzoekers niet zijn overgegaan tot het horen van getuigen;

Overwegende dat uit het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter de feiten bekend heeft en tijdens het verhoor d.d. 17 februari 2010 toegeeft dat het correct is dat hij zijn activiteit voor rekening van Securex nooit aan het RIZIV heeft aangegeven en verder nooit aan het RIZIV gevraagd heeft om toegelaten te worden cumulatieve activiteiten uit te oefenen, zodat de tuchtfeiten vaststonden en er in dat opzicht dan ook geen onderzoek à décharge over de feiten diende te gebeuren;

Overwegende dat, gelet op de bekentenis van de heer COUDER Walter een getuigenverhoor dan ook niet noodzakelijk was;

Overwegende dat hoe dan ook niet uit het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter op enig ogenblik om een getuigenverhoor verzocht zou hebben;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat zijn bijkomende activiteit perfect in aanmerking kwam voor een toelating tot cumul en dat hij stelt noch de regelgeving van het K.B. nr. 46 van 4 juni 1982, noch van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, geschonden te hebben;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat hij enkel opdrachten heeft uitgevoerd op vraag van Securex en dat hij op zelfstandige basis werkte en dat hij daardoor dan ook nooit in een situatie van belangenconflict terecht is gekomen;

Overwegende dat de heer COUDER Walter verwijst naar andere cumulaanvragen die werden ingediend en waarop de betrokkene een positief antwoord kreeg;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat uit geen enkele cumulmachtiging blijkt dat de betrokkenen dienden te verzaken aan de toelage voor het niet houden van een medische praktijk;

Overwegende dat de heer COUDER Walter nooit een cumulmachtiging heeft aangevraagd en dat dit het tuchtfeit uitmaakt;

Overwegende dat de vraag of hij, in geval van aanvraag, een cumulmachtiging gekregen zou hebben, dan ook niet pertinent en puur hypothetisch is;

Overwegende dat het doel van het cumulatieverbod bestaat in het vermijden van een belangenconflict in hoofde van de betrokken ambtenaar;

Overwegende dat de heer COUDER Walter bij het RIZIV de functie van geneesheer-inspecteur uitoefent en daarnaast de functie van controlegeneesheer bij Securex uitoefende;

Overwegende dat de Directieraad er redelijkerwijze van kon uitgaan dat de heer COUDER Walter nooit een cumulmachtiging gekregen zou hebben, daar er zich onmiskenbaar een belangenconflict zou voordoen;

Overwegende dat de vergelijking met andere dossiers waarin een cumulmachtiging werd toegekend niet opgaat, omdat uit onderzoek van deze dossiers niet blijkt dat een personeelslid met dezelfde functie als de heer COUDER Walter een aanvraag heeft ingediend voor dezelfde functie als deze die de heer COUDER Walter bij Securex heeft uitgeoefend;

Overwegende bovendien dat het feit dat de personeelsleden die een cumulmachtiging hebben gekregen, hun toelage voor het niet houden van een medische praktijk verliezen, niet uitdrukkelijk in de machtigingsbeslissing vermeld moet worden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter stelt dat zijn activiteit als controlearts bij Securex niet als een medische praktijk in de zin van art. 1 van het koninklijk besluit van 19 november 1999 tot toekenning aan de geneesheren-ambtenaren van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, van een toelage ter compensatie van het verbod tot uitoefening van enige andere medische praktijk, beschouwd kan worden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter verwijst naar een parlementaire vraag van 23 februari 2012 van Louis Ide en het antwoord dat hierop gegeven werd, om aan te tonen dat wanneer een ambtenaar toelating krijgt een activiteit uit te oefenen, deze het recht op een toelage ter compensatie van het verbod op een medische praktijk, niet verliest;

Overwegende dat de heer COUDER Walter verklaart dat hij zich helemaal niet verrijkt heeft met zijn bijkomende activiteit en dat hij zelfs stelt verlies geleden te hebben ten belope van 44.483,35€;

Overwegende dat uit de formulering van art. 1 van het koninklijk besluit van 19 november 1999 tot toekenning aan de geneesheren-ambtenaren van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, van een toelage ter compensatie van het verbod tot uitoefening van enige andere medische praktijk duidelijk volgt dat onder medische praktijk verstaan moet worden 'het uitoefenen van een ambt waarvoor het diploma van doctor in de genees- heel- en verloskunde vereist is';

Overwegende dat artikel 2 van de wet van 13 juni 1999 betreffende de controle geneeskunde de 'uitoefening van controle geneeskunde' bovendien definieert als 'de medische activiteit die door een arts wordt verricht in opdracht van een werkgever om de arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of ongeval van een werknemer te controleren';

Overwegende dat uit de door de heer COUDER Walter aangehaalde parlementaire vraag en het antwoord hierop enkel blijkt dat de functie van geneesheer-inspecteur bij het RIZIV niet onverenigbaar is met het zetelen in de Orde van geneesheren en dat het RIZIV iedere aanvraag tot cumul op zich onderzoekt wat betreft het risico op belangenconflicten;

Overwegende dat de heer COUDER Walter volledig uit het oog verliest dat het RIZIV hem voor een totaal bedrag van 179.422,01 EUR aan toelagen onterecht heeft uitbetaald;

Overwegende dat de heer COUDER stelt dat de straf van ontslag van ambtswege disproportioneel is met de gepleegde feiten;

Overwegende dat de heer COUDER als verzachtende omstandigheden aanhaalt het feit dat cumul van een bijkomende activiteit niet absoluut verboden is; dat hij door onwetendheid niet tijdig een aanvraag tot cumul had ingediend; dat het geweten was ander leidinggevend dat hij een bijkomende activiteit buiten de diensturen uitoefende; dat hij de bijkomende activiteiten uitoefende omwille van financiële problemen; dat hij geen schade heeft toegebracht aan het RIZIV; dat hij de bijkomende activiteit uit eigen beweging heeft stopgezet; dat hij zijn fout erkend heeft en zijn spijt betuigd heeft; dat hem nooit een preventieve schorsing werd opgelegd; dat een terechtwijzing of hoogstens een blaam in redelijke verhouding staat tot het tuchtfeit; dat zijn ontslag nadelig is voor de goede werking van de dienst; dat de voorgestelde tuchtstraf een moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot gevolg heeft en dat hij een blanco tuchtverleden heeft;

Overwegende dat het feit dat 'cumul van een bijkomende activiteit niet absoluut verboden is, doch dat er vereist is dat een toestemming wordt bekomen en dat in casu de voorafgaandelijke schriftelijke toestemming ontbreekt', geen verzachtende omstandigheid uitmaakt, doch het tuchtfeit op zich vormt;

Overwegende dat het niet geloofwaardig is dat de heer COUDER Walter uit onwetendheid niet tijdig een aanvraag tot cumulumachtiging heeft ingediend;

Overwegende dat de heer COUDER Walter op zijn verhoor d.d. 17 februari 2010 erkent dat de personeelsleden van het RIZIV er bij indiensttreding attent op worden gemaakt dat zij geen handelingen mogen stellen die aanleiding

kunnen geven tot uitgaven voor het RIZIV en dat zijn handelingen foutief waren en te wijten waren aan financiële problemen;

Overwegende dat de omstandigheid dat het 'geweten was onder leidinggevend dat de heer COUDER Walter een bijkomende activiteit buiten de diensturen uitoefende' geen verzachtende omstandigheid is omdat de heer COUDER Walter goed wist dat hij een cumulmachting diende aan te vragen en omdat uit de vertrouwelijke nota van dr. VRANCKX blijkt dat de heer COUDER Walter de collegae die op de hoogte waren, verzocht dit geheim te houden;

Overwegende evenwel dat begrip getoond moet worden voor het feit dat de heer COUDER Walter de feiten gepleegd heeft omwille van zijn moeilijke financiële situatie;

Overwegende daarentegen dat de heer COUDER Walter wel degelijk financiële schade heeft toegebracht aan het RIZIV omdat hij niet voldeed aan de voorwaarden om compensatietoelagen voor een totaalbedrag van 179.422,01 EUR te verkrijgen;

Overwegende dat het feit dat de heer COUDER Walter op een bepaald ogenblik zijn verboden activiteiten heeft stopgezet, uiteraard niet wegneemt dat hij deze maar liefst negen jaar heeft uitgeoefend;

Overwegende dat uit geen enkel stuk van het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter zijn spijt betuigd heeft;

Overwegende integendeel dat de heer COUDER in zijn verweer zijn handelingen blijft minimaliseren door zijn beweerde onwetendheid in te roepen en door de schade die hij aan het RIZIV berokkend heeft te minimaliseren en zelfs te ontkennen;

Overwegende dat de heer COUDER gemuteerd werd naar een andere dienst hetgeen de goede werking van de dienst waarop hij oorspronkelijk tewerkgesteld was, heeft kunnen garanderen;

Overwegende dat de stellingname van de heer COUDER Walter als zou zijn ontslag nadelig zijn voor de goede werking van de dienst, getuigt van het feit dat de heer COUDER Walter de feiten en de impact ervan op het RIZIV minimaliseert;

Overwegende dat de omstandigheid dat de tuchtstraf volgens de heer COUDER Walter een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich zou meebrengen geen verzachtende omstandigheid uitmaakt;

Overwegende dat uit het tuchtdossier blijkt dat de heer COUDER Walter de regelgeving bewust en gedurende een zeer lange periode overtreden heeft;

Overwegende dat zijn houding indruist tegen het loyaliteitsbeginsel zoals omschreven in het deontologisch kader;

Overwegende dat de persoonlijke verrijking van de heer COUDER Walter ten nadele van het RIZIV bovendien zeer groot is en dat deze verrijking ten nadele van de maatschappij en meer bepaald de sociale verzekerden gebeurde;

Overwegende dat het noodzakelijk vertrouwen in de inspectiediensten hierdoor werd aangetast;

Overwegende dat het gedrag van de heer COUDER Walter aantoont dat hij geen eerbied toont voor de fundamentele regels en plichten die het statuut van geneesheer-inspecteur inhouden;

Overwegende dat de heer COUDER Walter, gelet op zijn functie, moet voldoen aan de strengste vereisten qua integriteit, onafhankelijkheid en onpartijdigheid;

Overwegende het voorgaande, is een stopzetting van de samenwerking met de heer COUDER Walter noodzakelijk;

Overwegende echter de financiële problemen waarmee de heer COUDER Walter te kampen heeft gehad;

Overwegende eveneens het blanco tuchtrechtelijk verleden van de heer COUDER Walter;

Overwegende dat het belang van de dienst afgewogen moet worden tegen de belangen van de heer COUDER;

Overwegende dat de heer COUDER zijn pensioenrechten en recht op werkloosheidsuitkering dient te behouden;

Overwegende dat de heer COUDER dan ook niet afgezet wordt doch wel van ambtswege ontslagen wordt;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUTTEN WIJ :

Artikel 1. de heer COUDER Walter, geboren op 4 juli 1955, wordt ambtshalve ontslagen uit zijn ambt van attaché geneesheer-inspecteur bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Nederlandse taalrol) met ingang van de datum van de betekening van dit besluit.

Art. 2. - Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit".

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid

4. Luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid brengt een ernstige verstoring teweeg in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, beperkt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en brengt de uitoefening van de rechten van de

verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang. Daarom moet de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond.

Er kan dus slechts gebruik worden gemaakt van de uiterst dringende kortgedingprocedure indien het voor iedereen duidelijk is of indien verzoeker met precieze, pertinente en concrete gegevens aannemelijk maakt dat een schorsing volgens de gewone procedure onherroepelijk te laat zou komen om het gevreesde nadeel op te vangen, omdat het zich op dat ogenblik zal hebben gerealiseerd en niet of nog slechts zeer moeilijk zal kunnen worden hersteld.

Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker stelt dat hij ten gevolge van het bestreden besluit dagelijks inkomstenverlies zal lijden en dit met onmiddellijke ingang. Dit inkomstenverlies zal omwille van zijn financiële toestand bij een schorsing van het bestreden besluit volgens de gewone rechtspleging reeds tot quasi-onherstelbare en onomkeerbare schade hebben geleid bij hemzelf en bij zijn kinderen voor wie hij instaat. Verzoeker riskeert immers dat hij zijn leningen, verzekeringen en vaste kosten niet meer zal kunnen betalen en dat hij genoodzaakt zal worden de enige gezinswoning te verkopen.

Het moreel nadeel ten gevolge van het bestreden besluit dreigt ernstige en onherstelbare schade te berokkenen indien over een gewone vordering tot schorsing uitspraak zou worden gedaan, zo zet verzoeker verder uiteen. Daarom dient volgens hem een snelle rechtzetting de publieke oneer en schaamte, die het gevolg zijn van het bestreden besluit en de publicatie ervan, te beëindigen.

Dit geldt volgens verzoeker des te meer doordat het bestreden besluit indruist tegen het advies van de Raad van Beroep en de beslissing van het Openbaar Ministerie. Het advies van de Raad van Beroep heeft de tuchtvordering immers vervallen verklaard wegens verjaring en het strafdossier werd zonder gevolg geklasseerd wegens overschrijding van de redelijke termijn. Het nadeel dat hierdoor ontstaat voor de rechten van verdediging van verzoeker zal hoe langer hoe moeilijker kunnen worden hersteld.

Voorts bestaat volgens verzoeker ook de vrees voor onherstelbare schade op korte termijn aan zijn fysieke gezondheid, wat moet blijken uit de reactionele depressie ten gevolge van het bestreden besluit en uit het verhinderd worden van zijn revalidatie voor slaapapnoe omwille van de stress die het bestreden besluit met zich brengt.

Verzoeker stelt dat, ingevolge de hervormingen die thans worden doorgevoerd, bij een laattijdige schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hij "definitief uit de boot dreigt te vallen" en dat hij bovendien riskeert door zijn afwezigheid op de dienst niet meer up-to-date te zijn. Hij merkt op dat hij nog een aantal dossiers dient af te werken waarvoor verjaring dreigt.

Verzoeker leidt daaruit af dat ook op materieel vlak een behandeling volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontbeerlijk is om te vermijden dat de schade onomkeerbaar wordt.

Beoordeling

6. De weerslag van het inkomstenverlies op de financiële toestand van verzoeker betreft veeleer een uiteenzetting met betrekking tot de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De voorwaarde van de hoogdringendheid is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk moet worden beoordeeld en dus ook afzonderlijk en expliciet moet worden aangevoerd en aangetoond door verzoeker.

Verzoeker brengt geen bijzondere gegevens aan die verantwoorden waarom dat moreel nadeel de dringende behandeling van zijn vordering zou rechtvaardigen en die aantonen dat hij niet zou kunnen wachten op de afloop van een gewone schorsingsvordering. De verwijzing naar de publicatie van het bestreden besluit en de interne verspreiding van zijn ontslag houdt evenmin zulke rechtvaardiging in.

Met de verwijzing naar het advies van de Raad van Beroep en de beslissing van het Openbaar Ministerie, lijkt verzoeker te willen aantonen dat het bestreden besluit onregelmatig is, doordat de tuchtvordering verjaard was enerzijds en doordat de redelijke termijn werd overschreden anderzijds. Dit betreft dus niet de schorsingsvoorwaarde van de hoogdringendheid, maar wel deze van het aanvoeren van een ernstig middel, wat eveneens een afzonderlijk te beoordelen schorsingsvoorwaarde is.

De bewering van verzoeker dat ook zijn fysieke gezondheid op korte termijn onherstelbaar geschaad zal worden, is dermate vaag en algemeen dat ze bezwaarlijk de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering kan verantwoorden.

Voor zover verzoeker tot slot nog meent onherstelbare schade te zullen lijden op professioneel vlak, verwijst hij zelf naar hervormingen die thans binnen de dienst plaatsvinden. Hiermee toont hij niet aan dat een eventuele schorsing op basis van een vordering die eind januari 2014 volgens de gewone schorsingsprocedure zou zijn ingesteld, te laat zou komen, dit is op een ogenblik dat de beweerde hervormingen reeds definitief zijn doorgevoerd.

Hieruit volgt dat aan de schorsingsvoorwaarde van de hoogdringendheid niet is voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien februari tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys